

Motion till riksdagen 2009/10:So203

av **Katarina Brännström (m)**

Äldrevården i kommun och landsting

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om äldre som hamnar i kläm mellan kommun och landsting.

Motivering

Vården är idag tyvärr uppbyggd enligt en stuprörmodell som inte främjar samarbete mellan huvudmän. Många äldre med stora behov hamnar i kläm mellan kommuner och landsting.

Ansvar för dessa insatser vilar primärt på kommunerna, men även landstingen svarar för betydelsefulla insatser. Kommunernas ansvar för service och omsorg för äldre regleras i socialtjänstlagen. Ansvar för hälso- och sjukvården regleras i hälso- och sjukvårdslagen. Det är inte ovanligt att äldre är multisjuka och har ett stort behov av vård på olika sätt. Det är många kontakter som ska tas, och många personer är inblandade i de gamlas situation. Många gånger tvingas de äldre att åka fram och tillbaka från bostaden till vårdcentraler och sjukhus, vilket även kan ta kommunens hemtjänstpersonal i anspråk genom ledsagande etc. Detta är ofta en ineffektiv och dyr hantering förutom det besvär och lidande det orsakar de gamla.

Dock hamnar många äldre mellan stolarna. Ibland är de gamla i så dåligt skick att det blir oklart om det är inom kommunen eller landstinget som vården och omsorgen ska ske. Den tid som gamla och sjuka tillbringar på sjukhus kan innebära lång väntan och osäkerhet, och i många fall kan man inte tillgodose den personliga omvårdnaden på ett bra sätt.

För att man ska klara kraven på en god och effektiv vård i framtiden krävs en långsiktig politik i motsats till den kortsiktighet som i stor utsträckning präglar den offentliga sektorn. Med en samordningsansvarig som beslutar om

Fel! Okänt namn på

vårdinsatser från såväl kommun som landsting, kan vi bryta ner barriärer och förhindra att enskilda hamnar i kläm.

Vidare kan särskilda äldrevårdscentraler vara bra för att möta äldres specifika behov. Men lösningarna bör vara lokalt anpassade; ibland är mer mobila enheter eller team bättre än fasta mottagningar. På vissa håll kan en särskild del av en ordinarie vårdcentral helt och hållet ägna sig åt sjukvård för äldre, liksom barnvårdscentraler, allt för att underlätta för de gamla med stora vårdbehov.

För att vi ska få smidigare processer behöver alltså en samordning ske av vården av gamla och sjuka i Sverige. Det krävs ett större ansvar och bättre anpassning till den situation som råder med allt fler äldre och sjukare människor.

Stockholm den 22 september 2009

Katarina Brännström (m)